

жемъ да му се прѣдставимъ. Гладстонъ отсѣтствуваше тия дни отъ Лондонъ, та и отговорътъ му не можеше да дойде тъй скоро. Ще прибавя тукъ, че въ писъмцето ни до него азъ приложихъ и едно частно прѣпоръчително, което имá добрината да ми даде горѣпоменатиятъ Генадий, управляещиятъ еллинското въ Лондонъ посолство. Ето въ какъвъ случай ми помогна познанството ми съ тоя господинъ въ Цариградъ, както забѣлѣжихъ по-горѣ. Какъ се отзова Гладстонъ на писъмцето ни, ще разкажа по-долу.

VIII.

При лондонския лордъ Меръ (кметъ).

На 24 септемврия (6 октомврия), петъкъ, часа на 10 прѣди пладне дойде да ни посѣти прочутиятъ въ онова врѣме ораторъ въ митингитъ, които ставаха въ Лондонъ въ полза на България, именно г. Мериманъ (Meriman), за когото бѣхме и сами чели нѣщо по вѣстниците, а бѣхме и прѣдупѣдомени отъ нѣкои приятели, че той ще дойде и самъ да ни види лично. Той ни каза, че като прѣдсѣдателъ на централния комитетъ въ City и Wesminster за тогавашнитъ митинги пожелалъ да дойде самъ лично при насъ за да ни заведе и ни прѣдстави прѣдъ членоветъ на тоя комитетъ, и послѣ всички наедно да ни заведатъ и ни прѣдставятъ на лондонския лордъ Меръ (кметъ). Това и стана. Часа точно на 12 ние бѣхме въ тоя много-члененъ комитетъ, дѣто ни посрѣщнаха и приеха съ най-голѣма учтивость и съ най-горещи симпатии. Тукъ ни задържаха часа до 1¹/₂ сл. пладне. Послѣ тръгнахме май-тържествено да идемъ при лордъ Меръ, при когото и стигнахме подиръ малко. Не мога описа чувствата, отъ които бѣхме въодушевени при вѣжливото ни посрѣщане и приемане тука отъ прѣдставителя на най-многолюдната